

ge mennesker har den opfattelse, at hvis man går fra, at man gennemfører ting sammen med andre, hvis man er enig om, at man skal gennemføre det, til, at man gennemfører sammen med andre, hvis der er et flertal for det, så betyder det ganske meget for, hvor meget der er tilbage af ens personlige suverænitæt.

Det er jo også sådan, at når man går ind og spørger til, hvad den reelle forskel er mellem Lissabontraktaten og forfatningstraktaten, må man konstatere, at der stort set ikke er nogen forskel. Politisk har man så valgt, at man ikke vil spørge den danske befolkning, om vi skal en folkeafstemning eller ej.

Man kunne få den tanke, at når flertallet ikke ønsker en folkeafstemning, er det, fordi det er bange for, at befolkningen vil stemme forkert, altså stemme nej. Logikken er vel, at hvis dialogen, debatten og inddragelsen af befolkningen ender med, at befolkningen er enig med Venstre, De Konservative, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, er det fint nok med en folkeafstemning. Men hvis man er bange for, at inddragelsen af befolkningen og debatten osv. om de europæiske perspektiver ikke fører til det, vil man undgå en folkeafstemning.

Jeg tror nok, at vi alle sammen står tilbage med en meget, meget underlig fornemmelse af, hvad det er for et europæisk demokrati, der endegyldigt slås søm i, når man vedtager Lissabontraktaten, når det netop er nødvendigt at vedtage den uden at spørge befolkningen. Det er den sidste traktat, som man siger, den sidste chance. Den danske befolkning kan så trøste sig med, at fordi man nogle gange tidligere har stemt nej, så får man måske alligevel chancen. For vejen til at få lov til at stemme igen er at stemme nej.

I Enhedslisten synes vi, det er yderst, yderst beklageligt, at der tilsyneladende er et flertal for ikke at ville gennemføre en folkeafstemning om Lissabontraktaten. Og vi er da nervøse for, at det kommer til at påvirke den fremtidige diskussion om EU, at man har en oplevelse af, at EU bliver lusket igennem. Det er næppe gavnligt for en åben, frisindet og fremadrettet diskussion om det europæiske samarbejde i fremtiden.

Kl. 13:17

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Svend Auken til hr. Per Clausen.

Kl. 13:18

Svend Auken (S):

Hr. Per Clausen kender godt sandheden, men man kunne godt ud fra hans bemærkninger frygte, at de, der sidder og følger med i den her debat, kunne få det forkerte indtryk, at vi ikke har diskuteret spørgsmålet om folkeafstemning grundigt her i Folketinget. Det har vi. I Folketingets Europaudvalg har vi haft en række spørgsmål, der er blevet afklaret skriftligt fra ministre på normal måde. Derudover har vi haft en meget grundig høring med Justitsministeriet om de juridiske aspekter, vi har haft en meget grundig høring om alle de forfatningsmæssige og mere politiske aspekter med eksperter fra ind- og udland, og efter at vi var færdige med det – og jeg er sikker på, at der også har været en omfattende diskussion i de enkelte grupper – så havde vi en forespørgsel, før statsministeren rejste ned og skrev under på traktaten, hvor Folketinget havde lejlighed til at diskutere alle de principielle aspekter af folkeafstemningen, og så stemte vi om det. Det vil sige, at da statsministeren mødte op og skrev under, var det på baggrund af en grundig behandling i Folketinget.

Vi er ikke enige om resultatet – der ved jeg at hr. Per Clausen og jeg har forskellige synspunkter – men jeg synes, det er unfair over for det store arbejde, der er lavet i Folketinget, at give vælgerne det indtryk, at det her spørgsmål ikke er blevet grundigt belyst.

Kl. 13:19

Formanden:

Ja tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 13:19

Per Clausen (EL):

Det, der jo er kendsgerningen i den her sag, er, at det viste sig, da vi kom til den dag, hvor vi skulle tage stilling til, om der skulle være folkeafstemning eller ej, at hvis der var en juridisk mulighed for at slippe, så benyttede Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Venstre og Det Konservative Folkeparti sig at den juridiske mulighed.

På den måde lykkedes det for Socialdemokraterne at undgå at tage politisk stilling til, at der selvfølgelig intet er, der forhindrer et flertal i Folketinget i at gennemføre en folkeafstemning om denne traktat, som jo af alle tilhængerne siges at være den traktat, der afslutter traktatarbejdet og endegyldigt slår søm i med hensyn til, hvordan det europæiske samarbejde skal være i fremtiden, og hvilke nye udviklingsmuligheder der ligger i det.